

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.06.2001
KOM(2000) 327 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

om gennemførelsen af fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien i 2000

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Kulindustrien og kulmarkedet.....	4
2.1.	Produktion.....	4
2.2.	Beskæftigelse	5
2.3.	Efterspørgsel efter og handel med kul.....	5
3.	Situationen i EU's kulområder	6
3.1.	Tyskland.....	6
3.2.	Spanien	7
3.3.	Frankrig.....	7
3.4.	Det Forenede Kongerige.....	8
3.5.	Øvrige lande.....	9
4.	Beskrivelse af den økonomiske støtte til kulindustrien.....	9
4.1.	Tyskland.....	12
4.2.	Spanien	14
4.3.	Frankrig.....	15
4.4.	Det Forenede Kongerige.....	19
5.	Tvister.....	19
5.1.	Klager	20
5.2.	Søgsmål.....	20
6.	Konklusion.....	21

1. INDLEDNING

I artikel 10 i Kommissionens beslutning nr. 3632/93/EKSF af 28. december 1993 om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien er det fastsat, at Kommissionen hvert år aflægger beretning til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Rådgivende Udvalg om gennemførelsen af denne beslutning.

Nærværende beretning indeholder en redegørelse for den finansielle støtte, der blev ydet til kulindustrien i Tyskland, Spanien, Frankrig og Det Forenede Kongerige i 2000.

Støtten kan kun betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis den bidrager til virkeliggørelsen af mindst ét af følgende mål:

- på baggrund af kulpriserne på de internationale markeder at gøre nye fremskridt hen imod økonomisk levedygtighed for at sikre en gradvis nedsættelse af støtten
- at løse de sociale og regionale problemer i forbindelse med total eller delvis aktivitetsindskrænkning i produktionsanlæg.
- at fremme kulindustriens tilpasning til miljøbeskyttelsesnormerne.

Medlemsstaterne har i overensstemmelse med artikel 8 i ovennævnte beslutning forelagt deres moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsplaner for Kommissionen. Efter at have gennemgået planerne har Kommissionen ved beslutning af 13. december 1994¹ vedrørende Tyskland, beslutning af 13. december 1994 vedrørende Spanien², beslutning af 19. Juli 1995 vedrørende Frankrig³ og beslutning af 15. november 2000 vedrørende Det Forenede Kongerige⁴ udtalt sig om, hvorvidt de var i overensstemmelse med de generelle og specifikke mål, der er fastsat i artikel 2, 3, og 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF. På grundlag af disse planer har medlemsstaterne ligesom i de foregående år anmeldt alle deres støtteprojekter for 2000, jf. artikel 9, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Kommissionen har taget stilling til den planlagte støtte ved følgende beslutninger:

¹ Beslutning 94/1070/EKSF - EFT L 385 af 31.12.1994, s. 18. Tyskland ændrede planen sidenhen; Kommissionen godkendte disse ændringer ved beslutning af 2. december 1998 (99/270/EKSF - EFT L 109 af 27.4.1999, s. 14) og ved beslutning af 21. december 2000 (endnu ikke offentliggjort).

² Beslutning 94/1072/EKSF - EFT L 385 af 31.12.1994, s. 31. Spanien ændrede planen sidenhen; Kommissionen godkendte disse ændringer ved beslutning af 3. juni 1998 (98/637/EKSF - L 303 af 13.11.1998, s. 57).

³ Beslutning 95/465/EKSF - EFT L 267 af 9.11.1995, ss. 46.

⁴ Beslutning 2001/114/EKSF - EFT L 43 af 14.2.2001, s. 27.

Medlemsstat	Kommissionens beslutning	Dato for beslutningen	EF-Tidende	Støtteår
Det Forenede Kongerige	2001/217/EKSF	13. december 2000	L 81 af 21.3.2001, s. 31	2000/2001
Det Forenede Kongerige	2001/340/EKSF	13. februar 2001	L 122 af 03.05, 2001, s. 23	2000/2001
Det Forenede Kongerige	2001/XXX/EKSF	11. april 2001	Endnu ikke offentliggjort	2000/2001
Spanien	2001/162/EKSF	13. december 2000	L 58 af 28.2.2001, s. 24	2000
Tyskland	2000/361/EKSF	21. december 2000	L 127 af 9.5.2001, s. 55	2000-2001
Frankrig	2001/85/EKSF	20. september 2000	L 29 af 31.1.2001, s. 45	1997-1998-1999
Frankrig	2001/58/EKSF	20. september 2000	L 21 af 23.1.2001, s. 12	2000

Tallene i denne beretning er de endelige beløb, som Kommissionen har godkendt for 2000 i henhold til beslutning nr. 3632/93/EKSF. Der er således ikke taget hensyn til diverse foranstaltninger som f.eks. specifikke sociale ydelser fra medlemsstaterne, jf. det i EKSF-traktatens artikel 56 fastsatte krav om ydelse af et særligt bidrag. Dette dokument er den femte beretning i henhold til artikel 10 i nævnte beslutning, som trådte i kraft den 1. januar 1994.

2. KULINDUSTRIEN OG KULMARKEDET

2.1. Produktion

EU's kulproduktion androg 86,6 mio. ton i 2000, hvilket er 13,4 mio. ton mindre end i 1999. Nedgangen svarer til tendensen i de seneste år, og den ventes at fortsætte i 2001, hvor produktionen anslås til ca. 82 mio. ton.

Tabel 1

Kulproduktion (i 1000 ton)

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000*	Ændring 00/92
B	218	0	0	0	0	0	0	0	0	-100%
D	72153	64175	57623	58858	53157	51212	47208	43848	37338	-48%
E	18551	18402	18194	17627	17688	17868	16212	15435	14954	-19%
F	9478	8576	7538	7014	7310	5779	4862	4532	3166	-66%
P	221	197	147	0	0	0	0	0	0	-100%
UK	83987	67463	48971	52630	48538	46981	40046	36163	31174	-63%
Øvrige	149	15	1	0	0	0	0	0	0	-100%
EU 15	184757	158828	132474	136129	126693	121841	108329	99978	86632	-53%

Kilde: Eurostat; årlige statistikker (1992-1999); * = skøn

2.2. Beskæftigelse

De fleste producentlande fortsatte deres rationaliserings- og aktivitetsnedskæringsbestrebelse, og dette medførte et nyt fald i beskæftigelsen. I 2000 blev der nedlagt over 12 000 arbejdspladser, hvorefter arbejdsstyrken tæller 92 500 arbejdstagere; faldet i beskæftigelsen var størst i Tyskland, som mistede 11 000 arbejdspladser, og i Spanien, hvor mere end 2000 arbejdspladser gik tabt. Statistikkerne for Det Forenede Kongerige er mere usikre på grund af den udbredte brug af underentrepriser i minedriften. Der ventes yderligere nedskæringer i 2001, navnlig i Tyskland.

2.3. Efterspørgsel efter og handel med kul

Kulleleverancerne inden for EU (inklusive nettokulimporten) androg 257 mio. ton i 2000 mod 244 mio. ton i 1999. Denne udvikling skyldes i vid udstrækning elektricitetsindustrien, som fortsat er den vigtigste kulforbruger i EU, idet den tegner sig for 70% af det samlede forbrug.

Tabel 2
Samlede interne leverancer af kul (i 1000 ton)

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000*
B	11 118	11 569	13 122	12 106	10 767	11 077	9 897	9 628
DK	10 219	11 569	12 937	13 011	11 161	10 446	7 804	6 671
D	75 179	75 003	78 904	72 558	69 367	83 940	65 311	67 399
EL	2 279	1 944	1 447	2 490	1 927	1 623	1 382	1 030
E	30 802	29 518	31 152	28 778	32 778	30 948	34 681	37 133
F	26 818	21 698	19 803	15 907	21 503	25 533	21 946	22 229
IRL	3 092	2 988	3 104	3 147	3 043	2 918	1 839	2 795
I	14 950	14 426	11 310	15 993	16 071	17 068	16 972	17 957
L	277	303	217	245	195	153	151	171
NL	13 524	13 944	14 937	14 690	15 123	15 175	11 528	15 500
A	3 029	2 826	2 728	3 393	3 317	3 458	3 733	3 731
P	4 761	5 144	5 940	5 688	5 660	5 046	6 099	6 367
FIN	4 222	5 549	6 192	4 034	4 096	3 081	3 785	4 573
S	2 422	2 582	1 978	3 054	6 095	5 938	2 980	3 078
UK	85 733	69 024	76 469	74 658	72 846	67 490	56 083	58 897
EU 15	288 425	268 087	280 240	269 692	273 949	265 385	244 191	257 159

Kilde: Eurostat; årlige (1992-1998) og månedlige (1999) statistikker; * = skøn

I 2000 androg importen af kul fra tredjelande over 164 mio. ton som følge af indskrænkningen af den interne produktion. Til forskel fra prisen for kulbrinter har prisen for kul på de internationale markeder holdt sig på et relativt stabilt niveau i 2000, og det er først i fjerde kvartal, at der har kunnet noteres betydelige prisstigninger. Det skal desuden bemærkes, at importen af kul fra tredjelande gradvist erstatter EU-kullet inden for visse sektorer, ikke blot af økonomiske, men også af miljømæssige grunde, da det importerede kul er af bedre kvalitet og indholder færre forurenende stoffer. Søtransporten af kul giver ikke anledning til større miljøproblemer. I tilfælde af forlis eller sammenstød forurener kulskibe ikke i samme omfang som olietankskibe, og de er ikke så brandfarlige.

Tabel 3

Import af kul fra tredjelande (i 1000 ton)

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000*	Ændring 00/92
B	13147	11404	12087	13671	12465	12459	12370	12634	10085	-23,3%
DK	11789	10319	11544	12975	13116	13471	8070	7117	6412	-45,6%
D	14248	12627	13896	13891	15578	19031	20527	22280	27500	+93%
EL	2132	1337	1500	1409	1778	1214	1370	1203	1200	-43,7%
E	13729	12293	11395	13595	11783	11045	14342	20198	21090	+53,6%
F	21401	13900	11914	12790	11216	12437	17247	17491	18412	-14%
IRL	2737	2690	2243	2744	2578	2874	2685	2384	2565	-6,3%
I	17557	14287	15889	18481	16540	15292	16565	17309	19004	+8,2%
L	253	251	207	107	107	99	91	153	114	-55%
NL	14661	14871	16746	17021	16644	20030	22078	19002	19000	+29,6%
A	3796	3178	2580	2859	3637	3766	3727	3349	3450	-9,1%
P	4445	4762	4990	5711	5349	5758	5113	6080	5000	+18,1%
FIN	4232	5932	7862	5821	6866	6944	4608	3597	4573	+8%
S	3001	3189	3024	3459	3211	3246	3012	2930	2963	-2,6%
UK	19817	18078	14570	15612	17573	19370	20035	20758	23260	+17,4%
EU 15	146945	129118	130447	140306	138441	147036	151840	154687	164628	+12%

Kilde: Eurostat; årlige statistikker (1992-1999); * = skøn

3. SITUATIONEN I EU'S KULOMRÅDER

3.1. Tyskland

Kulproduktionen i EU's førende kulproducerende medlemsstat er koncentreret i Ruhr- og Saarområdet. Efter fusionen⁵ mellem de tre store kulproduktionsvirksomheder (Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH) er hele den tyske

⁵ Se også kapitel 5.2., sag T-156/98.

kulproduktion samlet i Deutsche Steinkohle AG. Tretten miner er i drift, og de beskæftiger i alt ca. 57 000 personer, heraf 25 000 minearbejdere.

Den 13. marts 1997 indgik forbundsregeringen, delstaterne Nordrhein-Westfalen og Saarland, fagforeningerne og kulproducenterne en aftale om den tyske kulindustri's fremtid. Ifølge denne aftale skal den årlige støtte, som i øjeblikket andrager 9,2 mia. DEM, gradvist reduceres til 5,5 mia. DEM frem til 2005. Forbundsregeringens bidrag falder fra 7,7 mia. DEM i 1998 til 3,8 mia. DEM i 2005. Nordrhein-Westfalens bidrag stiger fra 860 mio. DEM til 1 mia. DEM. Som i tidligere år betaler forbundsregeringen delstaten Saarlands bidrag. Ifølge virksomhedernes omstrukturingsplaner forventes produktionen reduceret med ca. 20% frem til år 2002, og antallet af beskæftigede forventes at falde til 56 000. I 2005 vil produktionen kun andrage 25 mio. ton, og der vil være ti miner og 36 000 arbejdstagere tilbage. På grund af de historisk lave kulpriser og kul- og stålindustriens faldende efterspørgsel efter mineral og koks besluttede den tyske regering i 2000 at fremskynde omstrukturen. Som følge heraf blev driften indstillet i tre miner (Westfalen, Göttelborn/Reden og Ewald/Hugo) i 2000, og minerne Auguste Victoria og Blumenthal/Haard vil blive sammenlagt i 2001. I 2002 vil minerne Friedrich Heinrich/Rheinland og Niederberg blive sammenlagt, og produktionen vil falde til 29 mio. ton. Som følge af omstruktureringerne ventes produktionsomkostningerne, opgjort i 1992-priser, at falde til 242 DEM pr. tke (ton kulækvivalent) i 2002 mod 288 DEM pr. tke i 1992. Disse omkostninger er stadigvæk langt over de internationale markedspriser, som i øjeblikket andrager ca. 80 DEM/tke.

3.2. Spanien

I Spanien er kuludvindingen fordelt på mange regioner: Asturias (det centrale og vestlige område), León (Bierzo-Villablino, Sabero og de nordlige dele), Palencia (Guardo og Barruelo), Cataluña (Pirenaica), Teruel (Teruel-Mequinenza), Sydspanien (Puertollano og Peñarroya). De spanske kulområder er små, isolerede områder, og de er stærkt afhængige af minedriften. Dette har direkte indvirkning på mulighederne for omstilling og oprettelse af nye industrier og dermed beskæftigelsen. Den spanske plan for kulmineindustrien er derfor kædet sammen med en alternativ udviklingsplan for minesamfundene. Produktionen er fordelt på 58 virksomheder, hvoraf langt de fleste er private. Efter privatiseringen af Endesa for nylig er Hunosa, som i 1998 overtog virksomheden Minas de Figaredo, den eneste undtagelse. Der er ca. 17 000 arbejdstagere, inklusive dem, der arbejder i underentreprise. Der er kun otte miner, der producerer over 1 mio. ton om året, og ti andre miner, der producerer over 100 000 ton om året. Ved beslutning nr. 98/637/EKSF af 3. juni 1998 godkendte Kommissionen anden del (1998-2002) af planen for modernisering, rationalisering og omstrukturering af kulindustrien; denne plan indebærer en årlig reduktion af produktionen, som ikke skulle overstige 14,5 mio. ton i 2002.

3.3. Frankrig

Kuludvindingen er nu koncentreret i Lorraine, hvor der er to underjordiske miner i drift (Merlebach, som skal lukkes i oktober 2003, og La Houve, som skal lukkes i juli 2005), og i Centre-Midi, hvor der er fem miner, heraf én underjordisk (Gardanne i Provence), og den beskæftiger 7 973 personer, hvoraf 3 560 arbejder under jorden. Frankrigs eneste kulproduktionsvirksomhed, Charbonnages de France, ejes af det offentlige. Bestræbelserne for at reducere produktionskapaciteten, som har været en langvarig proces, bl. a. på grund af de ugunstige geologiske forhold, har ført til nedlæggelse af 22 000 arbejdspladser i perioden 1986-2000. Ifølge den nationale kulaftale (Pacte Charbonnier National), der blev indgået mellem arbejdsmarkedets parter i 1995, fortsætter denne tendens i de kommende år, indtil

Frankrigs kulproduktion ophører endeligt i år 2005. Som følge af de alvorlige sociale og regionale problemer har den franske regering ikke kunnet fastholde 2002 som skæringsdato, jf. beslutning nr. 3632/93/EKSF. Det vigtigste er dog, at den franske regering har taget konsekvensen af, at den franske kulindustri ikke har nogen mulighed for at blive konkurrencedygtig på mellemlang eller lang sigt, og resolut er gået i gang med de planlagte aktivitetsindskrænkninger og lukninger. Ifølge Charbonnages de France andrager produktionsomkostningerne 1 267 FRF pr. ton, mens markedsprisen er 275 FRF. I en rapport, som er udsendt for nylig, opfordrer Revisionsretten regeringen til at fortsætte minelukningerne, idet den anfører, at der er udbetalt 233 milliarder FRF i perioden 1970-2000.

3.4. Det Forenede Kongerige

Det Forenede Kongerige var igennem mange år EU's største kulproducent. Kulindustrien har været igennem en drastisk omstrukturering, især i forbindelse med privatiseringen af British Coal Corporation i 1994. Herefter er antallet af store miner faldet fra 241 i 1976 til 18 på nuværende tidspunkt. Dertil kommer et halvt hundrede små miner (med under 100 arbejdstagere) og et varierende antal åbne miner. Antallet af beskæftigede er i samme periode dykket fra over 300 000 til ca. 11 500 (heraf over 8 000 minearbejdere), og produktionen er faldet fra 125 mio. til ca. 32 mio. ton.

Efter privatiseringen af British Coal Corporation den 31. december 1994 er den britiske kulindustri nu fuldstændigt på private hænder. Den største er RJB Mining (13 miner i alt: Clipstone, Daw Mill, Ellington, Harworth, Kellingley, Maltby, Rotherham Prince of Wales, Riccall/Whitemore Mine, Rossington, Stillingfleet Combine, Thoresby, Welbeck og Wistow Mine⁶). Bewts Anthracite, Hatfield Coal Company, Goire Tower Anthracite Company, Scottish Coal og Blenkinsopp Collieries driver hver én mine. Celtic Energy driver flere åbne miner. Takket være koncentrationen af aktiviteterne i de mest produktive miner og en vedvarende og intensiv indsats for at forbedre rentabiliteten ligger virksomhedernes produktionsomkostninger ret tæt på verdensmarkedspriserne. Trods betydelige produktivitetsforbedringer er de nationale virksomheder fortsat udsat for konkurrence fra importeret kul og især fra gas. Udover den konkurrencedygtige pris har det importerede kul også den fordel, at svovlindholdet er lavere, således at det er lettere for elektricitetsværkerne at overholde de strenge emissionsgrænser. Gas producerer ikke blot færre forurenende stoffer, men giver også, takket være anvendelsen af combined cycle-anlæg, mulighed for at opnå en effektivitet på over 50% ved omdannelsen af varmeenergi til elektricitet. Den er således en mere økonomisk energikilde. I 1999 og 2000 blev situationen mere og mere kritisk på grund af det spredte fald i kulpriserne på de internationale markeder og den høje GBP-kurs. Samtidig kunne der forventes en yderligere forværring af situationen som følge af det nært forestående stop for indrømmelsen af nye tilladelser til at opføre gasværker. Da den britiske regering mente, at vanskelighederne inden for udvindingsindustrien var konjunkturbestemte, og at der stadigvæk var håb om en tilbagevenden til en tilfredsstillende rentabilitet på mellemlang sigt, anmeldte den ved brev af 26. juli 2000 en plan for modernisering, rationalisering og omstrukturering af kulindustrien samt en støtteordning, "UK Coal Operating Aid Scheme", for perioden 17. april 2000 - 23. juli 2002. Den 15. november 2000 godkendte Kommissionen førnævnte plan for modernisering, rationalisering og omstrukturering af den britiske kulindustri, som indbefatter økonomisk støtte til kulvirksomhederne på ikke over 110 mio. GBP. Samtidig meddelte handels- og industriministeren (*Secretary of State for Trade and Industry*), at regeringen ville ophæve

⁶ Minerne Riccall/Whitemore, Stillingfleet og Wistow kaldes også "Selby-komplekset".

begrænsningen af tilladelserne til at bygge nye gasværker, således at der kunne bygges seks nye anlæg.

3.5. Øvrige lande

Belgiens og Portugals kulproduktion blev indstillet i henholdsvis 1992 og 1994. Der er ingen kulproduktion af betydning i de øvrige EU-lande.

4. BESKRIVELSE AF DEN ØKONOMISKE STØTTE TIL KULINDUSTRIEN

Denne beretning omhandler støtte ydet i henhold til artikel 1 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, dvs.:

- Enhver direkte eller indirekte foranstaltning eller intervention fra de offentlige myndigheders side, som har forbindelse med produktionen, markedsføringen og udenrigshandelen, og som giver kulindustrivirksomhederne en økonomisk fordel ved at lette de byrder, de normalt selv skulle have båret, selv om de offentlige budgetter ikke belastes
- anvendelse af de afgifter, som de offentlige myndigheder har gjort obligatoriske, og som direkte eller indirekte kommer kulindustrien til gavn, uden at der skelnes mellem, om støtten ydes af staten eller af offentlige eller private organer, som staten udpeger til at forvalte den
- de støtteelementer, der eventuelt er indeholdt i finansieringsforanstaltninger, som medlemsstaterne træffer over for kulvirksomheder, og som ikke kan betragtes som risikovillig kapital ydet til et selskab efter sædvanlig praksis i en markedsøkonomi.

I denne beretning opdeles støtten i forskellige kategorier i overensstemmelse med klassificeringen i artikel 3, 4, 5, 6 og 7 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, og der sondres derfor mellem driftsstøtte, støtte til aktivitetsindskrænkning, støtte til dækning af exceptionelle udgifter, støtte til forskning og udvikling og støtte til miljøbeskyttelse.

Inden Kommissionen godkender en støtteordning i henhold til artikel 9 i ovennævnte beslutning, kontrollerer den, at den berørte medlemsstat har fremsendt alle obligatoriske oplysninger. På grundlag af disse oplysninger kontrollerer den, at den planlagte støtte er i overensstemmelse med de generelle målsætninger og kriterier i beslutningens artikel 2, og at bestemmelserne overholdes:

- Drejer det sig om støtte i henhold til beslutningens artikel 3, må beløbet ikke overstige forskellen mellem produktionsomkostningerne og verdensmarkedspriserne på kul. Det er forbudt at afsætte kul til en pris, der ligger under prisen for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande; støtten må ikke medføre konkurrencefordrejning mellem kulforbrugerne; princippet om årlig regulering skal overholdes
- drejer det sig om støtte i henhold til beslutningens artikel 4, skal der forelægges en luknings- og aktivitetsindskrækningsplan, og denne plan skal overholdes.
- drejer det sig om støtte i henhold til beslutningens artikel 5, må beløbet ikke overstige de omkostninger, støtten skal dække; støtten må kun anvendes til dækning af de omkostninger, der er nævnt udtrykkeligt i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Ved vurderingen af støtteforanstaltningerne tager Kommissionen i betragtning, at det er tvingende nødvendigt, at de sociale og regionale problemer i forbindelse med omstrukturering af minedriften begrænses mest muligt, jf. artikel 2, stk. 1, andet led, i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Den kontrollerer samtidig, at støtten er forenelig med fællesmarkedet.

Støttens fordeling på de forskellige støttekategorier giver i øvrigt et ganske godt indblik i de enkelte medlemsstaters kulindustripolitik, og den viser også, hvor langt de berørte medlemsstater er nået med moderniseringen, rationaliseringen og omstruktureringen af deres kulindustri. Der er ikke taget hensyn til diverse foranstaltninger som f.eks. specifikke sociale ydelser fra medlemsstaterne, jf. det i EKSF-traktatens artikel 56 fastsatte krav om ydelse af et særligt bidrag.

Tabel 4

Godkendt støtte for perioden 1994-2000

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Tyskland							
- driftsstøtte*	⁷ 4845,8	4784,2	⁸ 5361,8	3280,5	2667,2	2665,9	2003,2
- støtte til ktivitetsindskrænkning**	0,0	0,0	0,0	1637,7	1606,8	1646,4	1604,4
- anden form for støtte***	181,4	106,7	104,7	412,0	513,4	388,2	1086,0
Spanien							
- driftsstøtte*	249,1	298,8	310,3	285,4	355,6	327,8	292,7
- støtte til ktivitetsindskrænkning**	499,9	501,3	462,8	419,1	403,2	399,6	405,6
- anden form for støtte***	205,6	255,3	255,1	363,8	400,5	343,9	422,8
Frankrig							
- driftsstøtte*	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- støtte til ktivitetsindskrænkning**	298,0	56,9	87,6	371,1	383,7	354,3	389,6
- anden form for støtte***	614,8	612,3	592,3	585,1	614,9	630,4	620,6
Portugal							
- driftsstøtte*	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- støtte til ktivitetsindskrænkning**	1,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- anden form for støtte***	3,6	0,9	0,9	0,0	0,0	0,0	0,0
Det Forenede Kongerige							
- driftsstøtte*	20,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	142,9
- støtte til ktivitetsindskrænkning**	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- anden form for støtte***	870,0	1622,8	512,8	512,3	1317,2	0,0	0,0
EU I ALT							
- driftsstøtte*	5115,0	5081,0	5673,4	3565,9	3022,7	2993,7	2438,8
- støtte til ktivitetsindskrænkning**	799,7	558,1	550,4	2427,9	2393,7	2400,2	2399,7
- anden form for støtte***	1875,4	2595,7	1465,8	1861,6	2846,0	1362,5	2129,5
Støtte €-ECU/ton							
- driftsstøtte*	68,31	42,57	51,33	35,73	34,56	34,95	34,42
- støtte til ktivitetsindskrænkning**	71,90	53,35	51,30	135,76	152,09	155,65	159,87

Tallene er udtrykt i mio. ECU/EUR; statsstøtte, som er godkendt i national valuta, er omregnet til ECU/EUR til den gennemsnitlige valutakurs i referenceperioden.

*: Støtte ydet i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

** : Støtte ydet i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

***: Gamle forpligtelser i henhold til beslutning nr. 2064/86/EKSF og støtte ydet i henhold til artikel 5, 6 og 7 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

⁷ Uden hensyntagen til et beløb på 5 350 mio. DEM (2 779 mio. ECU), der er trukket på en kreditfacilitet til afvikling af kompensationsfondens gæld, i henhold til den tyske lov af 19. juli 1994 om sikring af elværkernes kulforsyning.

⁸ Det oprindeligt godkendte beløb var på 5 370,2 mio. ECU, men en del af midlerne blev af Sophia Jacoba GmbH (3,75 mio. DEM) og af Preussag Anthrazit GmbH (9,8 mio. DEM) anvendt i strid med beslutningens bestemmelser.

Tallene viser, at beløbet pr. ton kul, i det mindste hvad driftsstøtten angår, er faldet i forhold til 1994, hvilket er i overensstemmelse med det i beslutning nr. 3632/93/EKSF fastsatte princip om gradvis nedsættelse af støtten. Derimod resulterer den stigende anvendelse af aktivitetsindskrænkingsstøtte i en forhøjelse af det samlede beløb, hvorved slutresultatet svækkes. Udsigterne til, at EU's kulindustri vil kunne klare sig i konkurrencen på de internationale markeder, er mere dystre end nogen sinde, til trods for de betydelige bestræbelser, der udfoldes på det teknologiske og organisatoriske plan for at forbedre produktiviteten. Der er to væsentlige årsager hertil: For det første forsvinder kulforekomsterne i de lettest tilgængelige miner gradvist, og råkullet må derfor udvindes under stadig vanskeligere geologiske forhold og i stadig større dybder, i nogle tilfælde mere end 1 500 m under jordens overflade. Desuden har indførelsen af strengere regler om hygiejne og sikkerhed under arbejdet i minerne og en strengere miljølovgivning medført større omkostninger. Produktionsomkostningerne er derfor ikke faldet så meget som forventet. For det andet er verdensmarkedsprisen på kul faldet kraftigt i de senere år, bl. a. fordi adskillige ikke-europæiske producentlande, som allerede er etableret på verdensmarkedet, har indført mere effektive udvindingsmetoder, godt hjulpet af de gunstige geologiske forhold. Andre lande, som f. eks. Kina, som tidligere udelukkende producerede kul til eget brug, er nu begyndt at eksportere kul som led i en aggressiv handelspolitik. Endelig befinder traditionelle eksportlande som f.eks. Indonesien og Sydafrika sig i en særlig konjunktursituation, som kendetegnes ved en mere eller mindre kraftig devaluering af den nationale valuta og et akut behov for hård valuta.

Kort sagt er afstanden mellem EU-kulindustriens produktionsomkostninger og verdensmarkedspriserne på kul, som er det vigtigste beregningsgrundlag for statsstøtten, vokset i årenes løb frem for, som håbet, at blive indsnævret.

I praksis er der kun sket væsentlige fald i produktionsomkostningerne i Portugal, hvor kuludvindingen ophørte fuldstændigt ved udgangen af 1994, og i Det Forenede Kongerige, hvor det er lykkedes at fastholde en betydelig kulproduktion samtidig med, at produktionen er reduceret drastisk, idet kun de mest rentable miner er bevaret. Det bør fremhæves, at Frankrig planlægger at indstille kulproduktionen helt i 2005. I Tyskland og Spanien går man mere forsigtigt til værks, idet der ikke er truffet nogen endelig beslutning endnu. Dette skyldes nok snarere betænkeligheder med hensyn til de sociale konsekvenser og den regionale samhørighed end realistiske udsigter til, at deres kulindustrier kan blive økonomisk rentable.

Støtteforanstaltningerne i de enkelte medlemsstater beskrives nærmere i det følgende:

4.1. Tyskland

Tysklands økonomiske støtte til kulindustrien efter artikel 3 og 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF har siden 1996 været begrænset til støtte til koks til stålindustrien, støtte til dampkul til elproduktion, og støtte til kulminearbejderne (Bergmannsprämie). Støtten har til formål at dække differencen mellem produktionsomkostningerne og de salgspriser, som parterne frit har aftalt under hensyntagen til betingelserne på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande. Den del af produktionen, der afsættes til husholdningerne og industrien, skal derfor sælges til priser, der dækker omkostningerne. Kommissionen har godkendt denne støtte under hensyn til de sociale og regionale konsekvenser af omstillingen af kulindustrien. Arbejdsløsheden er væsentligt højere i de pågældende områder end i resten af landet. Områderne modtager støtte fra strukturfondene, da de opfylder kriterierne for støtte i henhold til mål 2. Støtten er opført på forbundsbudgettet og opfylder således bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

4.1.1. År 2000

For år 2000 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 3, 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 9 180 mio. DEM (4 693,7 mio. EUR). De vigtigste poster er:

- a) 3 847 mio. DEM, ydet som driftsstøtte i medfør af beslutningens artikel 3 (1 966,9 mio. EUR)
- b) 3 138 mio. DEM (1 604,4 mio. EUR), ydet som støtte til nedskæring af kulproduktionen i medfør af beslutningens artikel 4
- c) 71 mio. DEM (36,3 mio. EUR), ydet som støtte til en ordning, der skal sikre bibeholdelsen af arbejdskraften i de underjordiske miner (Bergmannsprämie), jf. beslutningens artikel 3
- d) 2 124 mio. DEM (1 086 mio. EUR), ydet som støtte til dækning af exceptionelle udgifter i medfør af beslutningens artikel 5.

Den under punkt a) nævnte finansielle støtte på 3 847 mio. DEM skal dække forskellen mellem produktionsomkostningerne og salgsprisen på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande. Ovennævnte beløb skal udelukkende anvendes til dækning af driftstab i tilknytning til de produktionsanlæg, der opfylder de i artikel 2, stk. 1, første led, og artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF fastsatte betingelser med hensyn til økonomisk levedygtighed på mellemlang sigt.

Den i punkt b) nævnte støtte på 3 138 mio. DEM til aktivitetsindskrænkning er blevet udbetalt til minerne Westfalen, Götteleborn/Reden og Ewald/Hugo, som blev lukket i 2000, minerne Auguste Victoria og Blumenthal/Haard, som forventes sammenlagt og delvist lukket i 2001, et minerne Friedrich Heinrich/Rheinland og Niederberg, for hvilke samme foranstaltning vil blive truffet i 2002. Endelig skal støtten dække tab i forbindelse med de miner, der skal lukkes efter 2002.

Det i punkt c) nævnte beløb på 71 mio. DEM, som skal dække udgifterne til "Bergmannsprämie" (10 DEM pr. arbejdsplads under jorden), er tænkt som et incitament, som skal få kvalificeret arbejdskraft til at udføre arbejde i minerne og medvirke til rationalisering af produktionen. Den dækker indirekte en del af forskellen mellem produktionsomkostningerne og de forventede indtægter. Desuden reducerer den kulminerens produktionsomkostninger tilsvarende; den skal derfor undersøges efter artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Den i punkt d) nævnte støtte på 2 124 mio. DEM til dækning af de exceptionelle udgifter skal dække de omkostninger, der er forbundet med omstruktureringen af kulindustrien, og som ikke har tilknytning til den løbende produktion (gamle forpligtelser), såsom: udgifter til dækning af sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før disse har nået pensionsalderen, andre exceptionelle udgifter, vederlagsfri leverancer af kul til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer, og ydelse af pension og godtgørelser, ud over de lovbestemte pensionsordninger, til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer, samt til personer, som var berettigede til disse ydelser inden strukturomlægningerne. På det tekniske og økonomiske plan skal støtten dække ekstra sikkerhedsarbejder under jorden som følge af omstruktureringen samt de faktiske

ekstraordinære forringelser af aktiver, som skyldes omstruktureringen. Denne støtte, som ydes i henhold til artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, er udtrykkeligt nævnt i afdeling II, punkt a), b), c), d), f) og k), i bilaget til beslutningen.

Stigningen i forhold til det foregående år skyldes lukningen i 2000 af de tre ovenfor nævnte produktionsenheder: Westfalen, Göttelborn/Reden og Ewald/Hugo.

4.1.2. År 2001

For år 2001 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 3, 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 8 129 mio. DEM (4 156,3 mio. EUR). Denne støtte blev godkendt ved samme beslutning som støtten for 2000. Dette er baggrunden for, at den nævnes, selv om den ikke vedrører det år, der tages i betragtning. Den skal dække de allerede nævnte omkostningskategorier. De vigtigste poster er:

- a) 3 433 mio. DEM (1 755,3 mio. EUR), ydet som driftsstøtte i medfør af beslutningens artikel 3
- b) 1 889 mio. DEM (965,8 mio. EUR), ydet som støtte til nedskæring af kulproduktionen i medfør af beslutningens artikel 4,
- c) 67 mio. DEM (34,2 mio. EUR), ydet som støtte til en ordning, der skal sikre bibeholdelsen af arbejdskraften i de underjordiske miner (Bergmannsprämie), jf. beslutningens artikel 3
- d) 2 740 mio. DEM (1 400,9 mio. EUR), ydet som støtte til dækning af exceptionelle udgifter i medfør af beslutningens artikel 5.

4.2. Spanien

For år 2000 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 3, 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 186 541 mio. ESP (1 121,1 mio. EUR). De vigtigste poster er:

- a) 48 696 mio. ESP (292,7 mio. EUR), ydet som driftsstøtte i medfør af beslutningens artikel 3
- b) 67 484 mio. ESP (405,6 mio. EUR), ydet som aktivitetsindskrækningsstøtte i medfør af beslutningens artikel 4
- c) 55 209 mio. ESP (331,8 mio. EUR), ydet som støtte efter beslutningens artikel 5, til dækning af ekstraordinære sociale ydelser til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af moderniserings-, rationaliserings-, omstrukturings- og aktivitetsindskrækningsforanstaltninger i den spanske kulindustri
- d) 15 152 mio. ESP (91 mio. EUR), ydet som støtte efter beslutningens artikel 5, til dækning af tekniske omkostninger i forbindelse med lukning af kulminer som led i moderniserings-, rationaliserings-, omstrukturings- og aktivitetsindskrækningsforanstaltningerne i den spanske kulindustri.

Den i punkt a) nævnte driftsstøtte på 48 696 mio. ESP skal dække driftstabene i 42 kulvirksomheder, som havde en samlet produktion på 11,1 mio. ton i 2000. Spanien har oplyst virksomhedernes produktionsomkostninger i 1998 for at dokumentere

omkostningsudviklingen i perioden 1994-1998; i denne periode kan der noteres en samlet reduktion på 16,4% målt i 1992-priser. For 2000 forventes en ny reduktion på ca. 11%. Støtten til dækning af virksomhedernes eller produktionsenhedernes produktionsomkostninger og støtten i medfør af artikel 3 og/eller 4 skal helt eller delvis dække forskellen mellem produktionsomkostningerne og den salgspris, som parterne frit har aftalt under hensyntagen til betingelserne på verdensmarkedet.

Den i punkt b) nævnte støtte på 67 484 mio. ESP til aktivitetsindskrænkning skal dække driftstabene i virksomhederne Hunosa (56 121 mio. ESP), Mina de la Camocha SA (4 940 mio. ESP) og i fjorten andre virksomheder⁹ (6 423 mio. ESP). De seksten virksomheder har en samlet produktionskapacitet på ca. 3,5 mio. ton¹⁰.

Den i punkt c) nævnte støtte på 55 209 mio. ESP skal dække godtgørelser til spanske kulminearbejdere, der sendes på førtidspension eller afskediges som følge af gennemførelsen af moderniserings-, rationaliserings-, omstrukturings- og aktivitetsindskrækningsplanen for den spanske kulindustri. En del af denne støtte, 36 634 mio. ESP, ydes til virksomheden Hunosa til dækning af omkostningerne ved førtidspensioneringen af arbejdstagere, som er ophørt med at arbejde inden den 31. december 1999. Restbeløbet på 18 575 mio. ESP skal dække godtgørelserne til arbejdstagere, som er ophørt med at arbejde i andre virksomheder som følge af den nævnte modernisering, rationalisering, omstrukturering og aktivitetsindskrænkning.

Den i punkt d) nævnte støtte på 15 152 mio. ESP skal dække værdiforringelserne af anlægsaktiverne i de kulvirksomheder, der helt eller delvist skal lukkes, og andre ekstraordinære omkostninger, der er forårsaget af den etapevise lukning i forbindelse med kulindustriens omstrukturering. En del af støtten, 5 193 mio. ESP, tildeles virksomheden Hunosa. Restbeløbet på 9 959 mio. ESP ydes til andre virksomheder, som iværksætter foranstaltninger til omstrukturering eller aktivitetsindskrænkning.

4.3. Frankrig

Statsstøtten til den franske kulindustri i årene 1997-2000 har givet anledning til langvarige og vanskelige forhandlinger mellem Europa-Kommissionens tjenestegrene og de kompetente franske myndigheder på grund af uenighed om visse lån optaget af virksomheden Charbonnages de France, som er den eneste nationale kulproduktionsvirksomhed, der stadigvæk er i drift. Kommissionens tjenestegrene konstaterede nemlig, at den af de franske myndigheder anmeldte støtte, som bestod af direkte støtte via statsbudgettet og kapitaltilskud fra en særkonto i statskassen, ikke kunne dække driftstabene i forbindelse med den løbende

⁹ De underjordiske miner ENDESA, i alt 636 mio. ESP (3 822 436,98 EUR), de underjordiske miner ENCASUR, i alt 322 mio. ESP (1 935 258,98 EUR), Antracitas de Guillón, i alt 903 mio. ESP (5 427 139,3 EUR), Coto Minero Jove S.A., i alt 681 mio. ESP (4 092 892,43 EUR), Inversiones Terrales-Plácido Ubeda, i alt 83 mio. ESP (498 840,05 EUR), Industrial y Comercial Minera (INCOMISA), i alt 154 mio. ESP (925 558,64 EUR), Mina Escobal, i alt 52 mio. ESP (312 526,29 EUR), Minas de Escucha, i alt 356 mio. ESP (2 139 603,09 EUR), Minas de Valdeloso S.L., i alt 118 mio. ESP (709 194,28 EUR), Promotora de Minas de Carbón S.A., i alt 445 mio. ESP (2 674 503,86 EUR), Virgilio Riesco S.A., i alt 189 mio. ESP (1 135 912,88 EUR), koncernerne Picadin, Pontedo et Arbas under virksomheden UMINSA, i alt 600 mio. ESP (3 606 072,27 EUR), koncernen María under virksomheden Minero Siderúrgica de Ponferrada S.A., i alt 853 mio. ESP (5 126 633,25 EUR) og koncernen Escandal under virksomheden Coto Minero del Sil S.A., i alt 1 029 mio. ESP (6 184 414,55 EUR).

¹⁰ En lille del af de spanske kulproduktionsvirksomheder, svarende til en produktion på ca. en halv million ton, modtager ikke statsstøtte. Visse virksomheder, som driver flere miner, modtager støtte i henhold til artikel 3 og 4.

produktion. Ifølge et brev af 25. marts 1998 fra de franske myndigheder blev den resterende del af tabet i forbindelse med den løbende produktion dækket af lån, som Charbonnages de France optog på finansmarkederne.

I en åbningsskrivelse af 26. juli 1999¹¹ til de franske myndigheder anførte Kommissionen, at de fordelagtige lånevilkår og de direkte forbindelser mellem Charbonnages de France og den franske stat indikerede, at den franske stat havde ydet en stiltiende garanti for de lån, der var optaget af Charbonnages de France. I betragtning af virksomhedens finansielle situation og udsigten til lukning i 2005 måtte det antages, at disse lånetransaktioner havde været langt vanskeligere at gennemføre og langt mere kostbare, hvis der ikke havde været en sådan stiltiende garanti. Kommissionen mente derfor, at der var tale om statsstøtte i henhold til artikel 1 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

De franske myndigheder erklærede sig enige med Kommissionen ved brev af 26. Oktober 1999, hvori de udtrykkeligt erkendte, at de af Charbonnages de France optagne lån kunne betragtes som værende optaget af den franske stat, da sidstnævnte ville overtage virksomhedens gæld, når virksomheden som planlagt blev opløst i 2005 efter minedriftens ophør. Følgelig skal den del af de af Charbonnages de France optagne lån, der skal dække den resterende del af driftstabene for 1997, 1998 og 1999, som ikke dækkes ved hjælp af direkte tilskud og kapitaltilskud, betragtes som støtte i henhold til artikel 1 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, og den er som sådan blevet opført i statsbudgettet. Dette er grunden til, at tallene for 1997, 1998 og 1999 også er angivet, selv om de ikke vedrører det år, der tages i betragtning.

4.3.1. År 1997

For 1997 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 6 323 mio. FRF (956,2 mio. ECU). De vigtigste poster er:

- Et beløb på højst 2 454 mio. FRF (371,1 mio. EUR), ydet som støtte til aktivitetsindskrænkning i henhold til artikel 4 i beslutningen, til dækning af driftstab; støtten skal dække differencen mellem produktionsomkostningerne og de salgspriser, som de kontraherende parter frit har aftalt under hensyntagen til betingelserne på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande. Støtten er et led i aktivitetsindskrækningsplanen for virksomheden, som forventes at indstille produktionen fuldstændigt i 2005
- Et beløb på højst 3 869 mio. FRF (585,1 mio. EUR), ydet som støtte til aktivitetsindskrænkning i henhold til artikel 5 i beslutningen. Beløbet blev fordelt på følgende måde:
 - 631 mio. FRF til dækning af sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før disse har nået den lovpligtige pensionsalder
 - 154 mio. FRF til andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer
 - 47 mio. FRF til opfyldelse af resterende skattemæssige, juridiske eller administrative forpligtelser

¹¹ EFT C 280 af 2.10.1999, s. 3.

- 143 mio. FRF til ekstra sikkerhedsarbejder som følge af strukturomlægninger
- 10,7 mio. FRF til opfyldelse af resterende forpligtelser i forbindelse med mineanlæg, der tidligere har været i drift
- 73 mio. FRF til dækning af udgifter som følge af ekstraordinære forringelser af aktiver forårsaget af strukturomlægning af industrien
- 2 811 mio. FRF til forhøjelse af bidragene - uden for de lovpligtige ordninger - til de sociale ydelser som følge af den af strukturomlægningerne forårsagede formindskelse af antallet af bidragspligtige.

4.3.2 År 1998

For 1998 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 6 592 mio. FRF (998,6 mio. ECU). De vigtigste poster er:

- Et beløb på højst 2 533 mio. FRF (383,7 mio. EUR), ydet som støtte til aktivitetsindskrænkning, til dækning af driftstab
- et beløb på højst 4 059 mio. FRF (614,9 mio. EUR), ydet som støtte til exceptionelle udgifter og fordelt på følgende måde:
 - 731 mio. FRF til dækning af sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før disse har nået den lovpligtige pensionsalder
 - 244 mio. FRF til andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer
 - 67 mio. FRF til opfyldelse af resterende skattemæssige, juridiske eller administrative forpligtelser
 - 198 mio. FRF til ekstra sikkerhedsarbejder som følge af strukturomlægninger
 - 7 mio. FRF til opfyldelse af resterende forpligtelser i forbindelse med miner, der tidligere har været i drift
 - 45 mio. FRF til dækning af udgifter som følge af ekstraordinære forringelser af aktiver forårsaget af strukturomlægning af industrien
 - 2 767 mio. FRF til forhøjelse af bidragene - uden for de lovpligtige ordninger - til de sociale ydelser som følge af den af strukturomlægningerne forårsagede formindskelse af antallet af bidragspligtige.

4.3.3 År 1999

For 1999 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 6 459 mio. FRF (984,7 mio. ECU). De vigtigste poster er:

- Et beløb på højst 2 324 mio. FRF (354,3 mio. EUR), ydet som støtte til aktivitetsindskrænkning, til dækning af driftstab
- et beløb på højst 4 135 mio. FRF (630,4 mio. EUR), ydet som støtte til exceptionelle udgifter. Beløbet er fordelt på følgende måde:

- 837 mio. FRF til dækning af sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før disse har nået den lovpligtige pensionsalder
- 157 mio. FRF til andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer
- 86 mio. FRF til opfyldelse af resterende skattemæssige, juridiske eller administrative forpligtelser
- 246 mio. FRF til ekstra sikkerhedsarbejder som følge af strukturomlægninger
- 12 mio. FRF til opfyldelse af resterende forpligtelser i forbindelse med mineanlæg, der tidligere har været i drift
- 45 mio. FRF til dækning af udgifter som følge af ekstraordinære forringelser af aktiver forårsaget af strukturomlægning af industrien
- 2 752 mio. FRF til forhøjelse af bidragene - uden for de lovpligtige ordninger - til de sociale ydelser som følge af den af strukturomlægningerne forårsagede formindskelse af antallet af bidragspligtige.

4.3.4 År 2000

For år 2000 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 6 627 mio. FRF (1 010,3 mio. ECU). De vigtigste poster er:

- Et beløb på højst 2 336 mio. FRF (356,1 mio. EUR), ydet som støtte til aktivitetsindskrænkning, til dækning af driftstab
- et beløb på højst 220 mio. FRF (33,5 mio. EUR), ydet som støtte til aktivitetsindskrænkning, til dækning af de i 2000 forfaldne renter for Charbonnages de France's lånoptagelser i 1997, 1998 og 1999, med henblik på at kompensere for den del af driftstabene, som ikke dækkes af direkte tilskud eller kapitaltilskud
- et beløb på højst 4 071 mio. FRF (620,6 mio. EUR), ydet som støtte til exceptionelle udgifter. Beløbet er fordelt på følgende måde:
 - 870 mio. FRF til dækning af sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før disse har nået den lovpligtige pensionsalder
 - 70 mio. FRF til andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer
 - 83 mio. FRF til opfyldelse af resterende skattemæssige, juridiske eller administrative forpligtelser
 - 331 mio. FRF til ekstra sikkerhedsarbejder som følge af strukturomlægninger
 - 10 mio. FRF til opfyldelse af resterende forpligtelser i forbindelse med miner, der tidligere har været i drift
 - 45 mio. FRF til dækning af udgifter som følge af ekstraordinære forringelser af aktiver forårsaget af strukturomlægning af industrien

- 2 662 mio. FRF til forhøjelse af bidragene - uden for de lovpligtige ordninger - til dækning af de sociale ydelser som følge af den af strukturomlægningerne forårsagede formindskelse af antallet af bidragspligtige.

4.4. Det Forenede Kongerige

For år 2000 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 86,9 mio. GBP (142,7 mio. EUR) som led i det i punkt 3.4. omtalte støtteprogram "UK Coal Operating Aid Scheme". Støtten skal dække differencen mellem produktionsomkostningerne og de salgspriser, der gælder på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande.

Ovennævnte støtte er blevet udbetalt til følgende miner:

- Longannet, under virksomheden Mining (Scotland) Ltd., i alt 17,463 mio. GBP
- Maltby, under virksomheden RJB Mining Plc, i alt 13,560 mio. GBP
- Rossington, under virksomheden RJB Mining Plc, i alt 3,207 mio. GBP
- Harworth, under virksomheden RJB Mining Plc, i alt 14,722 mio. GBP
- Selby, under virksomheden RJB Mining Plc, i alt 23,187 mio. GBP
- Hatfield, under virksomheden Hatfield Coal Company Ltd, i alt 3,932 mio. GBP
- Blenkinsopp, under virksomheden Blenkinsopp Collieries Ltd, i alt 0,470 mio. GBP
- Bewts, under virksomheden Bewts Anthracite Co, i alt 0,870 mio. GBP
- Tower, under virksomheden Tower Colliery Ltd, i alt 3,589 mio. GBP
- to åbne miner under virksomheden H. J. Banks & Co. Ltd, i alt 1,364 mio. GBP
- forskellige åbne miner under virksomheden Ward Brothers Mining Ltd, i alt 1,321 mio. GBP
- forskellige åbne miner under virksomheden Celtic energy Ltd, i alt 2,978 mio. GBP
- andre miner, i alt 0,280 mio. GBP.

5. TVISTER

Der er ikke registreret nye tvister i løbet af det år, der tages i betragtning. For de igangværende sager er situationen som følger:

5.1. Klager

Den 26. august 1997 modtog Kommissionen en klage (ref. 97/4717) fra fem franske virksomheder¹², heriblandt virksomheden Thion et Cie, vedrørende den offentlige virksomhed Charbonnages de France, baseret på en formodning om misbrug af statsstøtte. Efter at have konkluderet, at klagen ikke var åbenbart ubegrundet, sendte Kommissionen den 20. januar 1999 en åbningsskrivelse¹³ til den franske regering, jf. EKSF-traktatens artikel 88, vedrørende den statsstøtte, der var blevet udbetalt siden 1994, dvs. ikke blot den af Kommissionen godkendte støtte for regnskabsårene 1994, 1995 og 1996¹⁴, men også støtten for regnskabsårene 1997 og 1998. Den franske regering svarede på åbningsskrivelsen ved brev af 8. april 1999. I forbindelse med godkendelsen af statsstøtten meddelte Kommissionen derfor, at den først senere ville tage stilling til beløbene på 35 mio. FRF for 1997 og på 45 mio. FRF for hvert af årene 1998 til og med 2000.

5.2. Søgsmål

Den britiske virksomhed RJB Mining Plc har indbragt nogle af Kommissionens beslutninger for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans:

- Sag T-110/98 mod beslutning 98/687/EKSF af 10. juni 1998 om godkendelse af statsstøtte til den tyske kulindustri i 1997. I sin dom af 9. september 1999 gav Retten ikke sagsøger medhold, for så vidt som de to anbringender, sagsøger havde fremført, ikke blev taget til følge, og opfordrede parterne til at udtale sig om sagens videre forløb (mellemdom).

Ved processkrift indleveret til justitskontoret den 8. november 1999 iværksatte sagsøger appel til prøvelse af dommen af 9. september 1999 (Sag C-427/99P)¹⁵.

Under sagens videre forløb efter mellemdommen forkastede Retten ved kendelse afsagt den 25. juli 2000 sagen som åbenbart retligt ubegrundet.

Ved processkrift indleveret til justitskontoret den 9. oktober 2000 kærede sagsøgeren Rettens kendelse af 25. juli 2000 (Sag C-371/00P).

- Sag T-111/98 mod Kommissionens beslutning nr. 98/635/EKSF, 98/636/EKSF og 98/637/EKSF af 3. juni 1998 om godkendelse af statsstøtte til den spanske kulindustri for årene 1994, 1995, 1996, 1997 og 1998. Sagen er udsat, indtil der er afsagt dom i sag C-427/99P.
- Sag T-156/98 mod beslutningen af 29. juni 1998 om godkendelse af virksomheden RAG AG's erhvervelse af virksomhederne Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH. Den 31. januar 2001 ophævede Retten førnævnte beslutning, idet den skønnede, at Kommissionen ikke havde foretaget en grundig undersøgelse af eventuelle ikke-anmeldte støtteforanstaltningers virkninger på den økonomiske og kommercielle situation. Ifølge sagsøgeren var denne støtte bestemt af købsprisen,

¹² Thion & Cie, Maison Balland Brugneaux, Société Nouvelle Vinot Postry, Etablissements Lekieffre, Charbogard.

¹³ EFT C 99 af 10.4.1999, s. 9.

¹⁴ Beslutning 95/465/EKSF (regnskabsåret 1994), beslutning 95/579/EKSF (regnskabsåret 1995) og beslutning 96/458/EKSF (regnskabsåret 1996).

¹⁵ EFT C 20 af 22.1.2000, s. 14.

som var fastsat symbolsk til én DEM og ikke afspejlede de afståede industriaktiviteters faktiske værdi¹⁶.

- Sag T-12/99 og 64/99 (forenede sager med henblik på mundtlig procedure og dom) mod beslutning nr. 99/270/EKSF af 2. december 1998 om godkendelse af statsstøtte til den tyske kulindustri for 1998 og mod beslutning 99/299/EKSF af 22. december 1998 om godkendelse af Tysklands støtte kulindustrien i 1999. Disse to sager behandles i øjeblikket af Retten.
- Sag T-64/99 - Passivitetssøgsmål (artikel 35 EKSF). Kommissionen har undladt at tage stilling til sagsøgers klage vedrørende undersøgelsen af en påstået ikke-anmeldt statsstøtte, som de tyske myndigheder skulle have ydet i forbindelse med RAG AG's overtagelse af kontrollen med Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH. Retten undlod at afsige kendelse (25. juli 2000).
- Sag T-170/99 mod beslutning nr. 99/451/EKSF af 4. maj 1999 om godkendelse af statsstøtte til den spanske kulindustri for 1999. Sagen er udsat, indtil der er afsagt dom i sag C-427/99P.
- Sag C-427/99P - Dommen af 9. september 1999 i sag T-110/98 er af sagsøger blevet appelleret til Domstolen. Sagen behandles i øjeblikket af Domstolen.
- Sag C-371/00P - Rettens kendelse af 25. juli 2000 i sag T-110/98 om ophævelse af Kommissionens beslutning 98/687/EKSF) er af sagsøger blevet kæret til Domstolen. Sagen undersøges i øjeblikket af Domstolen.

6. KONKLUSION

Hovedformålet med den støtte, som visse medlemsstater har ydet igennem årene, er at mindske de sociale og regionale følger af omstruktureringen og aktivitetsindskrænkningen af kulindustrien og at hindre, at denne industri simpelthen forsvinder i løbet af meget kort tid.

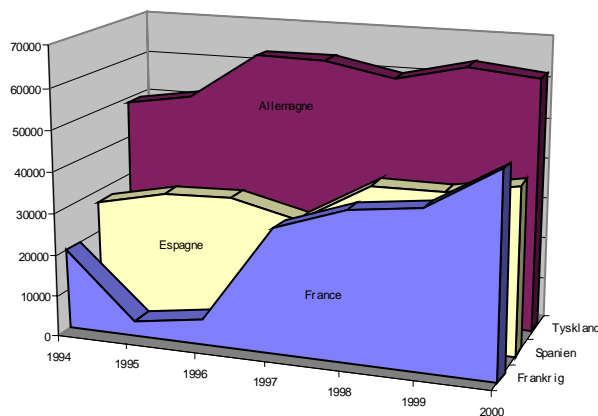
Med sin beslutning nr. 3632/93/EKSF er det lykkedes for Kommissionen at sikre, at ydelsen af støtten er præget af størst mulig åbenhed, og at undtagelserne fra EKSF-traktatens artikel 4, litra c), begrænses til det minimum, der er nødvendigt for, at kulindustrien kan gennemføre de planlagte omstruktureringer i kulområderne i tilbagegang.

Selv om der er ydet statsstøtte i adskillige år, er den europæiske kulindustri fortsat i store vanskeligheder. Den konkurrencemæssige uligevægt i forhold til kul importeret fra tredjelande er ikke blevet formindsket, men i mange tilfælde snarere forstærket. Foranstaltningerne fungerer i stadig stigende grad som støtte til skrøbelige områder og udsatte sociale grupper, og samtidig svinder håbet om, at virksomhederne atter kan blive økonomisk levedygtige.

¹⁶ Kommissionens tjenestegrene sendte en åbningsskrivelse til den tyske regering den 4. februar 2000. Den tyske regering anførte i sit svar af 5. maj 2001, at transaktionen ikke medførte ydelse af støtte ud over den støtte, der blev anmeldt hvert år. En uafhængig ekspertudtalelse udfærdiget af virksomheden ING-BARINGS blev vedlagt som dokumentation.

Denne erkendelse har, ikke mindst på baggrund af bestræbelserne for at mindske de offentlige udgifter, givet anledning til overvejelser om medlemsstaternes politik på dette område, navnlig i lyset af de høje omkostninger. Således anerkendes det, at støtteordningerne har en social og regional funktion, men der sættes spørgsmålstegn ved omkostningseffektiviteten. De beløb, der udbetales som støtte til den løbende produktion, andrager nu ca. 60.000 EUR pr. år pr. arbejdstager i Tyskland, lidt under 50.000 EUR pr. år i Frankrig og lidt over 40.000 EUR pr. år i Spanien, mens beløbene er mere beskedne i Det Forenede Kongerige. Disse tal, som ikke indbefatter støtte til exceptionelle udgifter eller udgifter til indfrielse af gamle forpligtelser, som undertiden er betydelige, og heller ikke de specifikke sociale ydelser fra medlemsstaterne, ligger væsentligt over de berørte arbejdstageres gennemsnitslønninger. I betragtning af den meget lange periode, i hvilken medlemsstaterne har udbetalt støtte til kulmineindustrien, sammenholdt med varigheden af minearbejdernes erhvervsaktive periode, som generelt er kortere end i andre produktionssektorer, må det formodes, at det store flertal af de nuværende arbejdstagere igennem hele deres arbejdsliv har arbejdet i virksomheder, der får statsstøtte. Med andre ord: statsstøtten har uden tvivl spillet en stor rolle i alle disse år, men omkostningerne har været høje.

STATSSTØTTE TIL DEN LØBENDE PRODUKTION: €/person

Derfor har de forskellige regeringer besluttet at begrænse støtten både i omfang og i tid, i overensstemmelse med forskellige tidsplaner og strategier, for at mindske dens virkninger på de offentlige budgetter. Processen kan betragtes som afsluttet i Belgien og Portugal. Den er i gang i Frankrig, hvor kulproduktionen skal ophøre definitivt i 2005. Spanien og Tyskland, som har besluttet at gennemføre processen gradvist, forsøger at fremskynde gennemførelsen af deres omstruktureringsplaner. Efter gennemførelsen af de nuværende planer skulle statsstøtten i Den Europæiske Union næsten blive halveret i forhold til den støtte, der blev ydet i 1998. Det Forenede Kongerige er et særtilfælde, idet der atter blev ydet statsstøtte i 2000, selv om ordningen var blevet ophævet kort tid forinden. Ifølge den plan, som regeringen har forelagt, skal støtten begrænses i tid og i omfang, og ordningen skal ophøre definitivt senest i 2002; samtidig fortsætter bestræbelserne for at gøre EU-kullet konkurrencedygtigt i forhold til det kul, der importeres.

De strenge betingelser, Kommissionen har knyttet til sine beslutninger om godkendelse af støtte, har skabt to tendenser i kulindustrien: Den ene gruppe virksomheder har efter mange

års omstrukturering opnået en betydelig reduktion af produktionsomkostningerne. Disse virksomheder får driftsstøtte i henhold til beslutningens artikel 3. Der er gode muligheder for, at de kan fortsætte deres aktivitet, og deres produktion skulle følgelig kunne deltage i det "fundament", der er beskrevet i den Grønbog om energiforsyningsikkerhed, som Kommissionen har offentliggjort for nylig. Denne gruppe virksomheder skal bidrage til at sikre hurtig adgang til EU's reserver af fast brændsel i tilfælde af forstyrrelser på energimarkedet. Den anden gruppe virksomheder har af mange forskellige årsager ikke kunnet nå de tilsigtede mål ved hjælp af moderniserings- og rationaliseringsplanerne. Disse virksomheder eller produktionsanlæg får støtte til aktivitetsindskrænkning i henhold til beslutningens artikel 4. De skal fortsætte omstruktureringen og aktivitetsindskrænkningen med henblik på lukning inden for en rimelig frist. At forsyningssikkerheden og dermed også de aktiviteter, der kan bidrage til at øge forsyningssikkerheden, har meget høj prioritet, kan ikke være et argument for at bibeholde en kulproduktion, som på ingen måde er økonomisk bæredygtig.